

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/89/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7220212918
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7220212918.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a členiek JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Zuzany Stolárovej v spore žalobcov: 1/ P. O., A.. XX.X.XXXX, X. S. F. Q. O., W. X, X./ U. S.H., A.. X.X.XXXX, X. S. F. Q. O., O.. A. XX, obidvaja zastúpení advokátkou: JUDr. Monika Marjanovič, so sídlom v Košiciach, Urbánkova č. 1562/6, proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35724803, o určenie, že záložné právo neexistuje, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Košice II zo dňa 18. januára 2021 č.k. 18C/72/2020 - 25 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice II (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým uznesením nariadil neodkladné nariadenie, ktorým uložil žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou nehnuteľností, ktoré sú registrované na Okresnom úrade Košice, katastrálny odbor, na LV č. XXXXX pre katastrálne územie S., obec Košice - Západ, okres Košice II ako byt č. 4 na 1. poschodí obytného domu súp. č. XX, A. J. M. X postavený na parcelách registra „C“ KN s parcelnými číslami 4885 a 4886 - zastavaná plocha a nádvoria, podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve a spoluvlastnícky podiel k pozemku o veľkosti 786/10000, a ktoré sú vo výlučnom vlastníctve žalobcu v I. rade (ďalej aj „nehnuteľnosti“), a to do právoplatného skončenia konania vedeného Okresným súdom Košice II pod sp. zn. 18C/72/2020.

2. Rozhodol tak o návrhu žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia podaného v priebehu sporu o žalobe žalobcov o určenie, že neexistuje záložné právo zriadené na označených nehnuteľnostiach vo vlastníctve žalobcu v I. rade na základe Zmluvy o zriadení záložného práva a mandátnej zmluvy uzavretej dňa 28.8.2008 medzi žalobcom v I. rade a Slovenskou sporiteľňou, a.s., IČO: 00 151 653, argumentujúc premlčaním zabezpečenej pohľadávky, ako aj samotného záložného práva.

3. Pri rozhodovaní vychádzal súd prvej inštancie z obsahu žaloby a tvrdení žalobcov v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako i z listinných dôkazov predložených žalobcami: Zmluva o splátkovom úvere č. 0578705410, Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a mandátna zmluva zo dňa 28.8.2008, čiastočný výpis z LV XXXXX, Oznamenie o postúpení pohľadávky podľa § 526 zákona č. 40/1964 Zb. - Občiansky zákonník zo dňa 30.06.2017 adresované žalobcovi v I. rade, Oznamenie o postúpení pohľadávky podľa § 526 Zákona č. 40/1964 Zb. - Občiansky zákonník zo dňa 30.06.2017 adresované žalobcovi v II. rade, Poslednú výzvu na zaplatenie zo dňa 10.09.2015, Dodatok č. 1 k zmluve o splátkovom úvere č. 0578705410, Oznamenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 04.11.2015 a Oznamenie o začatí výkonu záložného práva/oznamenie o pokračovaní vo výkone záložného práva zo dňa 4.12.2020, z ktorých mal súd prvej inštancie za osvedčené, že na základe zmluvy o úvere zo dňa 28.8.2008 právny predchodca žalovaného poskytol žalobcom ako dlžníkom úver v sume 2.600.000,-Sk, pričom za účelom zabezpečenia pohľadávky zo zmluvy o úvere došlo k uzavretiu

zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a mandátnej zmluvy, kde zálohom boli označené nehnuteľnosti. Z listu vlastníctva č. 14156 pre katastrálne územie Terasa súd zistil, že žalobca je zapísaný ako výlučný vlastník nehnuteľností, že je zapísaná informatívna poznámka v znení: Oznámenie o začatí výkonu záložného práva záložným veriteľom EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35724803 - P-1604/2020 zo dňa 10.12.2020, č.z.:4856/2020 a že v časti C je okrem zákonného záložného práva zapísané aj záložné právo v prospech žalovaného V-9766/08 z 25.9.2008 - 3115/08. Zápis zmeny záložného veriteľa bol vykonaný na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0668/2017/CE - 8387/2017 - v.z. 284/2018. Z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti mal súd za osvedčené, že právny predchodca žalovaného vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy o úvere ku dňu 4.11.2015. Z oznámení o začatí výkonu záložného práva/oznámenia o pokračovaní vo výkone záložného práva a z LV XXXXX mal súd osvedčené, že žalovaný začal s výkonom svojho záložného práva k označeným nehnuteľnostiam.

4. Odkazom na rozhodnutie sp. zn. II. ÚS 250/2011, uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 12.11.2018 sp. zn. 6Co/256/2018, ustanovenie § 151j ods. 2 Občianskeho zákonníka, a premisu, že námietku premlčania záložného práva možno uplatniť len v konaní pred súdom (príp. iným štátnym orgánom), ktorým dražobník nie je (konanie na dobrovoľnej dražbe nie je súdnym konaním) a záložca v prípade premlčania záložného práva nemôže jeho premlčanie namietat' v dobrovoľnej dražbe, ani v konaní o zaplatenie úverovej pohľadávky (kde dlžník môže namietat' len premlčanie úverovej pohľadávky), súd prvej inštancie konštatoval, že záložca je oprávnený podať žalobu o určenie neexistencie záložného práva, resp. zdržanie sa výkonu záložného práva, keďže ide o jedinú prípustnú obranu záložcu pred zrealizovaním premlčaného záložného práva.

5. Po právnom posúdení veci podľa § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, § 132 ods. 1, § 328, a § 329 ods. 2, CSP, § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ako i § 100 ods. 2, § 101, § 103 Občianskeho zákonníka, majúc za osvedčené tvrdenie žalobcov, že k zosplateniu úveru došlo dňa 4.11.2015, súd usúdil, že najneskôr nasledujúcim dňom začala plynúť všeobecná trojročná premlčacia doba vo vzťahu k výkonu záložného práva a uzavrel, že žalobcovia osvedčili dôvodnosť a trvanie svojho nároku voči žalovanému v situácii, keď z doterajšieho obsahu spisu nie je zrejmé, či si žalovaný vôbec uplatnil pohľadávku zo zmluvy o úvere na súde (prípadne inom príslušnom orgáne), resp. či tak urobil pred uplynutím trojročnej premlčacej doby počítanej od splatnosti splátky, pre ktorú bol úver zosplatený (§ 103 druhá veta Občianskeho zákonníka), teda či došlo k spočívaniu premlčacej doby záložným právom zabezpečenej pohľadávky v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka, pričom to, či je záložné právo resp. jeho výkon premlčané, je možné ustáliť až po vykonaní riadneho dokazovania a následnom skutkovom a právnom vyhodnotení veci, ktoré bude predmetom konania vo veci samej. Majúc z predloženého oznámenia žalovaného a zapísanej poznámky v katastri nehnuteľností za osvedčené, že začal výkon tohto záložného práva, súd prvej inštancie uzavrel, že je splnená aj druhá zákonná podmienka pre nariadenie požadovaného neodkladného opatrenia voči žalovanému, t.j. potreba bezodkladnej úpravy pomerov medzi ním a žalobcami. Dôvodil pritom, že v prípade dobrovoľnej dražby prechádza udelením príklepu vlastnícke právo k predmetu dražby (po uhradení ceny dosiahnutej vydražením v stanovenej lehote) na vydražiteľa, čo by v prípade, že námietka premlčania záložného práva je dôvodná, predstavovalo neoprávnený a závažný zásah do vlastníckeho práva žalobcu v I. rade k nehnuteľnostiam. Konštatujúc, že nariadením neodkladného opatrenia nedôjde k neprimeranému zásahu do právnych vzťahov medzi stranami, pretože následky plynúce z neodkladného opatrenia pre žalovaného ako podnikateľského subjektu s finančným zázemím budú zanedbateľné v porovnaní s reálnou hrozbou straty vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam pre žalujúceho spotrebiteľa, vyhovel návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia s tým, že o trovách neodkladného opatrenia rozhodne v zmysle § 262 ods. 1 CSP až v rozhodnutí vo veci samej.

6. Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie žalovaný z dôvodu, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne. Citujúc znenie čl. 17, § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 328 ods. 1 CSP, § 112, § 151a, § 151b ods. 1, § 151j, § 151l ods. 1 a 4 Občianskeho zákonníka, § 21 ods. 2 a 5 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách (ďalej len „zákon o dobrovoľných dražbách“), podporne poukazujúc na viaceré súdne rozhodnutia (Krajského súdu v Žiline č.k. 11Co/144/2019-171, Krajského súdu v Bratislave č.k. 4Cob/7/2019-108, 6Co/101/2019-330, 15CoCsp/13/2020) žalovaný podčiarkol, že právny poriadok Slovenskej republiky ponúka tomu, kto má za to, že jeho vlastnícke právo bolo porušené, celý rad prostriedkov právnej ochrany, vrátane

žaloby o neplatnosť dobrovoľnej dražby, a preto prihladnuc k nepremlčateľnosti vlastníckeho práva, odpadá potreba dočasnej úpravy pomerov strán neodkladným opatrením. Uviedol, že argumentácia žalobcov obsiahnutá v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je relevantná v konaní o určenie neplatnosti dražby podľa osobitného predpisu a nie ako dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia. Žalovaný označil tvrdenia žalobcov o premlčaní pohľadávky a premlčaní záložného práva za účelové. V tejto súvislosti žalovaný tvrdil, že pohľadávka zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0578705410 zo dňa 28.8.2008 bola zabezpečená zriadením záložného práva na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 28.8.2008, a keďže pre nedodržanie zmluvných povinností došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti ku dňu 4.11.2015, najskôr dňom nasledujúcim, t.j. 5.11.2015, bolo možné pristúpiť k výkonu záložného práva, a že s výkonom záložného práva začal právny predchodca žalovaného: Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava (ďalej len „pôvodný veriteľ“) oznámením o začatí výkonu záložného práva zo dňa 7.1.2016, ktoré bolo súčasťou konania vedeného na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 42C/261/2016 o určenie, že žalovaní sú povinní zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou nehnuteľností, ktorá žaloba bola zamietnutá rozsudkom zo dňa 29.1.2018 č.k. 42C/261/2016-303, potvrdeným rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 20.3.2019 sp.zn. 1Co/210/2018, právoplatným dňa 20.5.2019. Zároveň žalovaný poukázal na skutočnosť, že na základe uznesenia Okresného súdu Košice II zo dňa 18.7.2016 č.k. 42C/261/2016-34, ktorým súd neodkladným opatrením nariadil žalovaným zdržať sa výkonu záložného práva predmetných nehnuteľností dobrovoľnou dražbou do právoplatnosti konania vo veci samej vedenej Okresným súdom Košice II, pôvodný veriteľ a ani žalovaný nemohli pokračovať vo výkone záložného práva, keďže samotní žalobcovia účelovým iniciovaním súdneho konania zabránili jeho ďalšiemu pokračovaniu, a preto žalovaný považuje námietku premlčania vznesenú zo strany žalobcov za výkon práva v rozpore s dobrými mravmi, a súd by na takto vznesenú námietku premlčania podľa názoru žalovaného ani nemal prihliadať. Žalovaný pritom poukázal na viaceré súdne rozhodnutia (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. US 176/2011, II. ÚS 250/2011-3, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obo/2/2015, 5Obo/16/2015) a zdôraznil, že výkon záložného práva nepovažuje za premlčaný tvrdiac, že k začatiu výkonu záložného práva došlo pred uplynutím premlčacej doby, a to momentom doručenia oznámenia o začatí výkonu záložného práva pôvodným veriteľom príslušnému okresnému úradu, ktorý začatie výkonu záložného práva vyznačil v katastri nehnuteľností, následne žalovaný listom zo dňa 4.12.2020 žalobcom oznámil pokračovanie vo výkone záložného práva, čo je zrejmé z názvu a aj obsahu samotného listu - Oznámenie o začatí výkonu záložného práva/oznámenie o pokračovaní vo výkone záložného práva, a preto tvrdenia žalobcov o tom, že žalobca začal s výkonom záložného práva až dňa 4.12.2020, sú podľa žalovaného účelové, neúplné a zavádzajúce, výkon záložného práva nie je možné považovať za premlčaný, a preto nie je možné súhlasiť s námietkou premlčania výkonu záložného práva. Napokon žalovaný podčiarkol, že žiadne zákonné ustanovenie záložnému veriteľovi neprikazuje viesť záložné právo len pre judikovanú pohľadávku a je potrebné brať ohľad aj na práva záložného veriteľa a žalobcom neposkytovať neprimeranú a hlavne neodôvodnenú súdnu ochranu.

7. Žalobcovia navrhli potvrdiť napadnuté uznesenie ako vecne správne a priznať žalobcom nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Zopakujúc svoju argumentáciu v žalobe a v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobcovia najmä akcentovali, že neodkladné opatrenie má priamo väzbu na konanie vo veci samej, keďže žalobcovia sa dovolávajú premlčania hlavného predmetu zmluvy - pohľadávky, ako aj výkonu záložného práva a nariadené neodkladné opatrenie má cieľ, aby do vyriešenia sporu vo veci samej nebol realizovaný výkon záložného práva. Podľa názoru žalobcov je nariadený rozsah neodkladného opatrenia primeraný sledovanému legitímnemu cieľu, jeho nariadením nevznikne žalovanému žiadna ujma, lebo jeho súčasný právny vzťah k nehnuteľnostiam sa nezmení a žalobcom je poskytnutá ochrana do doby, pokiaľ sa vyrieši spor vo veci samej. Poukazom na viaceré súdne rozhodnutia (NS SR sp. zn. 1Cdo 203/2018, II. ÚS 176/2011) podľa názoru žalobcov, nemožno považovať nimi vznesenú námietku premlčania za vznesenú v rozpore s dobrými mravmi.

8. Žalovaný v replike na vyjadrenie žalobcov zotrval na odvolaní, na svojich tvrdeniach, námietkach a argumentácii v odvolaní a v priebehu sporu. Zopakoval, že žalobcovia neosvedčili naliehavú potrebu navrhovanej bezodkladnej úpravy pomerov, samotná existencia záložného práva, ktorá je spochybňovaná v rámci konania vo veci samej spolu so zmluvou o úvere nie je dôvodom pre vyhoviecie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a nemožno súhlasiť ani s tým, že k začatiu plynutia premlčacej doby na uplatnenie pohľadávky došlo 7.6.2015, naviac námietku premlčania vznesenú zo strany žalobcov treba považovať za výkon práva v rozpore s dobrými mravmi, lebo výkon záložného práva pozdržali práve žalobcovia svojimi účelovo iniciovanými konaniami.

9. Žalobcovia vo svojej duplike zotrvali na vznesenej námietke premlčania pohľadávky žalovaného a na námietke premlčania výkonu záložného práva, akcentujúc svoju argumentáciu v žalobe a v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, navrhli uznesenie o neodkladnom opatrení potvrdiť a priznať žalobcom nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

10. Žalovaný vo vyjadrení k duplike žalobcov najmä dodal, že žalobcovia nesprávne požadujú o priznanie nároku na náhradu trov odvolacieho konania, lebo uznesenie súdu, ktorým bolo neodkladné opatrenie nariadené, nemožno považovať za rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, nakoľko toto zakladá dočasný vzťah medzi sporovými stranami do právoplatného ukončenia veci, a preto súd o nároku na náhradu trov nerozhoduje.

11. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu danom § 379 a § 380 CSP a z hľadísk žalovaným uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Žalovaným uplatnený odvolací dôvod nesprávneho právneho posúdenia veci nie je daný. Uplatnenými odvolacími námietkami sa žalovanému vecnú správnosť napadnutého uznesenia nepodarilo spochybníť. Súd prvej inštancie v danej veci dospel k správne záveru, že zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia boli splnené. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje aj s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, na toto v celom rozsahu poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP) a na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia a k odvolacím námietkam žalovaného udáva nasledovné:

12. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

13. Neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo aj je obava, že exekúcia bude ohrozená (§ 325 ods. 1 CSP). Neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby c) nenakladala s určitými vecami alebo právami, niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala (§ 325 ods. 2 písm. c/, d/ CSP).

14. Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP).

15. Z obsahu spisu a odôvodnenia napadnutého uznesenia odvolací súd konštatuje, že pred svojím rozhodnutím o nariadení alebo nenariadení neodkladného opatrenia súd prvej inštancie splnenie zákonných predpokladov nariadenia neodkladného opatrenia správne primárne vyhodnocoval na základe návrhu, podaného žalobcami v priebehu sporu o žalobe, ktorou sa domáhajú určenia, neexistuje záložné právo zriadené na označených nehnuteľnostiach vo vlastníctve žalobcu v I. rade na základe Zmluvy o zriadení záložného práva a mandátnej zmluvy uzavretej dňa 28.8.2008 medzi žalobcom v I. rade a Slovenskou sporiteľňou, a.s., IČO: 00 151 653, argumentujúc premlčaním zabezpečenej pohľadávky, ako aj samotného záložného práva, a to z rozhodujúcich skutočností, ktoré podľa žalobcov (navrhovateľov neodkladného opatrenia) odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov v nimi navrhovanom znení, náležite a v celkovom kontexte požadovanej procesnej ochrany, posúdil či: a) je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, b) či žalobcami tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov (princíp opodstatnenosti), c) či uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa žalobcovia domáhajú (princíp efektívnosti), d) či navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, e) či právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia žalovaného ako povinnú osobu neprimeraným spôsobom a na nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality) a f) či sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacími opatreniami (§ 324 ods. 3 CSP).

16. Vychádzajúc z ustanovenia § 325 ods. 1 CSP, posudzujúc právne pomery strán a ich relevanciu v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP), dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie objektívne posúdil obsah návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, správne vyhodnotil splnenie všetkých základných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia, s

prihliadnutím na reálne okolnosti posudzovaného právneho vzťahu a účinky požadovanej procesnej ochrany v právnej sfére všetkých dotknutých subjektov a adekvátne uzavrel, že rozhodujúce skutočnosti tvrdené žalobcami o potrebe nariadenia neodkladného opatrenia žalobcovia náležitým spôsobom osvedčili, čo z kvalitatívneho hľadiska nepochybne nedosahuje intenzitu plnohodnotného dokazovania v zmysle § 185 a nasl. CSP.

17. Pre úspešnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je totiž potrebné, aby boli aspoň osvedčené (teda nemusia byť nepochybne preukázané) základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Inými slovami z hľadiska osvedčenia pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana postačuje, že nejde o nárok očividne vylúčený.

18. V posudzovanom prípade je z obsahu spisu a z listinných dôkazov predložených žalobcami zrejme splnenie oboch vyššie uvedených podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia v súlade s § 325 ods. 2 písm. c) a d) CSP, a to za stavu, ak je otázka záložného práva žalovaného na označených nehnuteľnostiach zriadeného na zabezpečenie pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy o úvere sporná vzhľadom na tvrdenie žalobcov v žalobe a v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, že je premlčaná pohľadávka zo zmluvy o úvere i výkon záložného práva zriadeného na jej zabezpečenie, na čom nemôže nič zmeniť odvolacia námietka žalovaného založená na tvrdení, že námietku premlčania žalobcovia vzniesli v rozpore s dobrými mravmi. Týmito námietkami a tvrdeniami, vrátane právnej otázky premlčania sporného práva, je totiž možné zaoberať sa až pri rozhodovaní vo veci samej potom, ako súd vykoná vo veci potrebné dokazovanie, keďže smerujú k okolnostiam týkajúcim sa merita sporu (veci samej), tak, ako to náležite konštatoval súd prvej inštancie v dôvodoch preskúmaného uznesenia.

19. Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa totiž nevykonáva dokazovanie charakteristické pre konanie v spotrebiteľských sporoch, ale vychádza iba z listín predložených žalobcami, ktorými dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia osvedčuje. Ochrana žalovaného je potom daná (o.i.) zodpovednosťou žalobcu za prípadnú vzniknutú ujmu (por. m.m. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/31/2012).

20. S poukazom na charakter neodkladného opatrenia, pri nariaďovaní ktorého prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení, v dôsledku čoho sa tu nezisťujú všetky tie skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním konečného rozhodnutia o veci a skutočnosti, z ktorých sa vyvodzuje dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, nemusia byť preukázané dôkazmi, na základe čoho zákon nepredpokladá, že by pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení mal súd vykonávať dokazovanie, nemožno prisvedčiť námietke žalovaného, že prvoinštančný súd vec nesprávne právne posúdil.

21. Po preskúmaní obsahu spisu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie zo skutkových tvrdení žalobcov ako navrhovateľov neodkladného opatrenia vyvodil správny záver o potrebe bezodkladnej úpravy pomerov medzi sporovými stranami neodkladným opatrením v situácii, ak žalovaný bez pochyby začal výkon záložného práva, ktorú skutočnosť žalovaný vo svojom odvolaní napokon ani nepoprel. Na správnosti tohto záveru súdu pritom podľa názoru odvolacieho súdu nemôže bez ďalšieho nič zmeniť ani poukaz žalovaného na účelovosť podanej žaloby, ako i žaloby o určenie, že žalovaný sú povinní zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou nehnuteľností, ktorá bola zamietnutá rozsudkom zo dňa 29.1.2018 č.k. 42C/261/2016-303, potvrdeným rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 20.3.2019 sp.zn. 1Co/210/2018, právoplatným dňa 20.5.2019, a ani samotná skutočnosť, že na základe uznesenia Okresného súdu Košice II zo dňa 18.7.2016 č.k. 42C/261/2016-34 pôvodný veriteľ a ani žalovaný nemohli pokračovať vo výkone záložného práva. právny poriadok Slovenskej republiky ponúka tomu, kto má za to, že jeho vlastnícke právo bolo porušené, celý rad prostriedkov právnej ochrany, vrátane žaloby o neplatnosť dobrovoľnej dražby, a preto prihliadnuc k nepremlčateľnosti vlastníckeho práva, odpadá potreba dočasnej úpravy pomerov strán neodkladným opatrením.

22. V posudzovanom prípade odvolací súd nezistil, že by nariadením neodkladného opatrenia žalovanému vznikla neprimeraná ujma, alebo že by došlo k neprípustnému zásahu do jeho práv a oprávnených záujmov nad nevyhnutnú mieru. odvolací súd je v zhode so súdom prvej inštancie v

jeho názore, že žalovaný aj z hľadiska proporcionality môže znášať takéto dočasné obmedzenie do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

23. Podľa § 336 ods. 4 CSP ak bola žaloba odmietnutá alebo zamietnutá alebo ak bolo konanie vo veci samej zastavené, platí primerane ustanovenie § 335 CSP, v zmysle ktorého neodkladné opatrenie nariadené po začatí konania vo veci samej súd prvej inštancie aj bez návrhu zruší rozhodnutím, ktorým žalobu odmieta alebo zamieťa alebo ktorým konanie vo veci samej zastavuje (odsek 1), neodkladné opatrenie nariadené po začatí konania vo veci samej odvolací súd aj bez návrhu zruší rozhodnutím, ktorým rozhodnutie súdu prvej inštancie mení tak, že žalobu zamieťa, alebo ktorým konanie vo veci samej zastavuje. To platí primerane aj na dovolacie konanie (odsek 2), súd v rozhodnutí, ktorým zamietol žalobu iba v časti alebo ktorým zastavil konanie iba v časti, vysloví, či neodkladné opatrenie zrušuje alebo ponecháva v platnosti, zohľadňujúc stav konania vo veci samej (odsek 3).

24. Odvolaciemu súdu sa žiada zdôrazniť, že ak by neodkladné opatrenie zaniklo alebo bolo zrušené z iného dôvodu než preto, že sa návrhu vo veci samej vyhovel, alebo preto, že právo navrhovateľa neodkladného opatrenia bolo uspokojené, navrhovateľ neodkladného opatrenia je povinný nahradiť škodu a inú ujmu tomu, komu neodkladným opatrením vznikla (§ 340 ods. 1 CSP) v prípade splnenia zákonom stanovených podmienok.

25. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie, za vecne správne, a preto ho potvrdil v zmysle § 387 ods. 1 CSP.

26. O trovách odvolacieho konania bude rozhodnuté v konečnom rozhodnutí vo veci samej.

27. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 poslednej vety CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP). Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej

mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).